

عملکرد هورمونی تخمدان پس از اتوترانسپلانت بدون پایه‌ی عروقی به ناحیه‌ی گردن در رت

دکتر سیده زهرا علامه^۱، دکتر سپیده خدائی^۲، دکتر مجید خزاعی^۳

خلاصه

مقدمه: فقدان یک روش مناسب جهت حفظ عملکرد تخمدان به خصوص در بیماران مبتلا به سرطان هنوز به عنوان یک مسأله مهم مطرح می‌باشد. هدف این مطالعه، بررسی حفظ عملکرد هورمونی پس از اتوترانسپلانت تخمدان بدون پایه‌ی عروقی به ناحیه‌ی گردن در رت‌های ماده بود.

روش‌ها: ۳۱ رت ماده به طور تصادفی به سه گروه شم، تخمدان برداری و اتوترانسپلانت تقسیم شدند. در گروه تخمدان برداری پس از برش روى شکم، تخمدان‌ها برداشته شد. در گروه اتوترانسپلانت هر دو تخمدان به ناحیه‌ی قدام گردن مجاور روید ژوگولر چپ پیوند زده شد. نمونه‌های خونی روز اول (زمان صفر)، ۷ و ۲۱ بعد از جراحی جهت اندازه گیری FSH و استراديول گرفته شد.

یافته‌ها: در گروه تخمدان برداری و اتوترانسپلانت سطح سرمی استراديول ۷ روز پس از جراحی کاهش معنی‌داری یافت ($P < 0.05$)، اما پس از ۲۱ روز در گروه اتوترانسپلانت افزایش معنی‌داری نسبت به روز ۷ داشت. سطح سرمی FSH در گروه‌های تخمدان برداری و اتوترانسپلانت تا روز ۷ پس از تخمدان برداری تغییری نکرد، اما پس از آن در گروه تخمدان برداری افزایش چشمگیری داشت ($P < 0.05$) در حالی که در گروه اتوترانسپلانت افزایش بسیار مختصری یافت و این افزایش بسیار کمتر از گروه تخمدان برداری بود. سطح سرمی LH در گروه تخمدان برداری و اتوترانسپلانت ۷ و ۲۱ روز پس از جراحی افزایش نشان داد.

نتیجه گیری: به نظر می‌رسد پیوند تخمدان بدون پایه‌ی عروقی به ناحیه‌ی گردن سبب حفظ عملکرد هورمونی آن‌ها شده است، هر چند که اثبات این امر به مطالعات بیشتری نیاز دارد.

وازگان کلیدی: اتوترانسپلانت، باروری، تخمدان، استروژن.

مقدمه

زودرس تخمدان می‌شوند^(۱). پیوند مغز استخوان نیز که در بیماری‌های هماتولوژیک بدینیم استفاده می‌شود به دلیل مقادیر زیاد کموتراپی و رادیوتراپی جهت تخریب بقایای مغز استخوان بیمار سبب نارسایی تخمدان می‌گردد^(۲). برداشتن ارگان‌های تناسلی یا استفاده از داروهای سیتو توکسیک در درمان سرطان‌های شایع زنان جوان، عملکرد باروری این افراد را به طور کامل و یا نسبی تحت تأثیر قرار می‌دهد؛ البته، از دست دادن زودرس عملکرد تخمدان،

حفظ باروری در زنان به خصوص در سال‌های اخیر به دلایل مختلف یکی از مهم‌ترین مسائل به شمار می‌رود. سرطان در زنان سن باروری نادر نمی‌باشد. بیش از ۶۵۰۰۰۰ مورد جدید سرطان در زنان در سال ۲۰۰۳ در آمریکا تخمین زده شده است^(۳). رادیوتراپی و اکثر مواد آلکیلان (مانند Busulfan یا Cisplatin) که در رژیم‌های شیمی درمانی استفاده می‌شوند گنادو توکسیک هستند و باعث نارسایی

^۱ دانشیار، گروه زنان و مامایی، دانشکده‌ی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران.

^۲ دستیار، گروه زنان و مامایی، دانشکده‌ی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران.

^۳ دانشیار، گروه فیزیولوژی، دانشکده‌ی پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران.

نویسنده‌ی مسؤول: دکتر مجید خزاعی

سانتی‌گراد و ۱۲ ساعت سیکل روشنایی/تاریکی نگهداری شدند. پس از یک هفته تطابق با لانه‌ی حیوانات، خون‌گیری از گوشی چشم انجام گرفت. سپس نمونه‌های خونی سانتریفوژ شد و سرم آن‌ها جهت اندازه گیری سطوح سرمی FSH، LH و استرادیول در فریزر ۷۰- درجه‌ی سانتی‌گراد نگهداری گردید. سپس حیوانات به طور تصادفی در سه گروه شم، تخدمان برداری و اتوترانسپلانت تقسیم شدند. در گروه شم برش در خط میانی شکم به طول ۱-۲ سانتی‌متر داده و تخدمان‌ها در محل دست نخورد گذاشته و محل آن بخیه زده شد. در گروه تخدمان برداری پس از برش روی شکم تخدمان‌ها برداشته شد. در گروه اتوترانسپلانت هر دو تخدمان رت برداشته شده، به ناحیه‌ی قدام گردن در مجاورت ورید رُوگولر چپ پیوند زده شد (۶). پس از بهبودی، نمونه‌های خونی روز اول (زمان صفر)، ۷ و ۲۱ روز بعد از جراحی از حیوانات گرفته شد. نمونه‌های خونی سانتریفوژ شد و سطح سرمی FSH، LH و استرادیول با استفاده از کیت‌های رادیوایمونوواسی اندازه گیری شد.

برای مقایسه‌ی روند تغییرات میانگین FSH و LH استرادیول بین زمان‌های مختلف در هر گروه از آزمون آنالیز واریانس با تکرار مشاهدات (Repeated measured ANOVA) و جهت مقایسه‌ی داده‌ها بین گروه‌ها از آزمون ANOVA استفاده شد.

یافته‌ها

سطح سرمی استرادیول:

میانگین سطح سرمی استرادیول در ۳ گروه مورد مطالعه در زمان‌های مختلف در نمودار شماره‌ی ۱

بیماران را در خطر عوارض وابسته به منیپوز در سنین جوانی قرار خواهد داد. در بررسی بافتی بخشی از یک تخدمان که بعد از درمان با داروهای سیتوتوکسیک که منجر به نارسايی آن شده بود، طيفی از تغييرات از کاهش تعداد فوليکول تا نبود فوليکول و فيبروز نشان داده شده است.

امروزه گرینه‌های طبی متعددی برای حفظ باروری در این بیماران پيشنهاد شده است. يكی از اين روش‌ها شامل نگهداری رويان، اووسیت‌ها و بافت تخدمان با استفاده از روش Cryopreservation می‌باشد. تغيير محل تخدمان در مكانی خارج از رشتہ‌ی راديوتراپی محل نيز يكی ديگر از روش‌های حفظ عملکرد تخدمان در زنان سن باروری است که دچار بدخيمه‌های لگنی بوده یا تحت راديوتراپی گره‌های لنفاوی لگنی قرار می‌گيرند.

اتوترانسپلانت تخدمان يك گزینه‌ی مطرح شده‌ی ديگر جهت حفظ بارداری در بیماران مبتلا به سرطان‌ها است، اگر چه موفقیت این کار به خصوص در موارد پیوند بدون پایه‌ی عروقی به سرعت رگ سازی بستگی دارد (۴). Callejo و همکاران عمل اتوترانسپلانت تخدمان بدون پایه‌ی عروقی را در پريتوئن و بافت زير جلدی با موفقیت انجام دادند (۵). هدف ما در اين مطالعه، بررسی حفظ عملکرد هورمونی پس از اتوترانسپلانت تخدمان بدون پایه‌ی عروقی به ناحیه‌ی گردن در رت‌های ماده بود.

روش‌ها

۳۱ رت ماده از نژاد ويستان با وزن بين ۲۰۰-۲۵۰ گرم از انستيتو پاستور خريداري شد. حيوانات در لانه‌ی حيوانات گروه فيزيولوژي در دماي ۲۰-۲۵ درجه‌ی

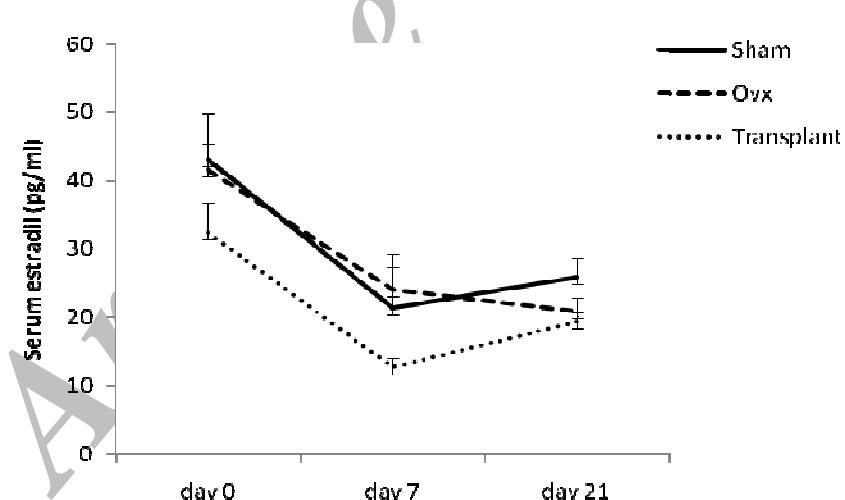
شده است. نتایج نشان داد سطح سرمی FSH در گروه تخمدان برداری تا روز ۷ پس از تخمک برداری تغییری نکرد، اما پس از آن افزایش FSH چشمگیری داشت ($P < 0.05$). سطح سرمی FSH در گروه اوتترانسپلانت تا روز ۷ تغییری نداشت و تا روز ۲۱ سطح FSH افزایش بسیار مختصری یافت و این افزایش بسیار کمتر از گروه تخمدان برداری بود.

جدول ۱ میانگین تغییرات سطح سرمی FSH در سه گروه مورد مطالعه از ابتدای مطالعه تا انتهای آزمایش را نشان می‌دهد. همان طور که در جدول ۱ نشان داده شده است میانگین تغییرات سطح سرمی FSH بین روز صفر و ۲۱ در گروه تخمدان برداری بسیار بیشتر از گروه اوتترانسپلانت است.

نشان داده شده است. میانگین سطح سرمی استراديول در شروع مطالعه در سه گروه تفاوت معنی‌داری نداشت ($P > 0.05$). در گروه تخمدان برداری و اوتترانسپلانت، سطح سرمی استراديول ۷ روز پس از جراحی کاهش معنی‌داری یافت ($P < 0.05$)، اما پس از ۲۱ روز، سطح خونی استراديول در گروه اوتترانسپلانت افزایش معنی‌داری نسبت به روز ۷ داشت در حالی که در گروه تخمدان برداری شده سطح سرمی استراديول خون همچنان در حال کاهش بود.

سطح سرمی FSH

میانگین سطح سرمی FSH در سه گروه مورد مطالعه در زمان‌های مختلف در نمودار شماره‌ی ۲ نشان داده

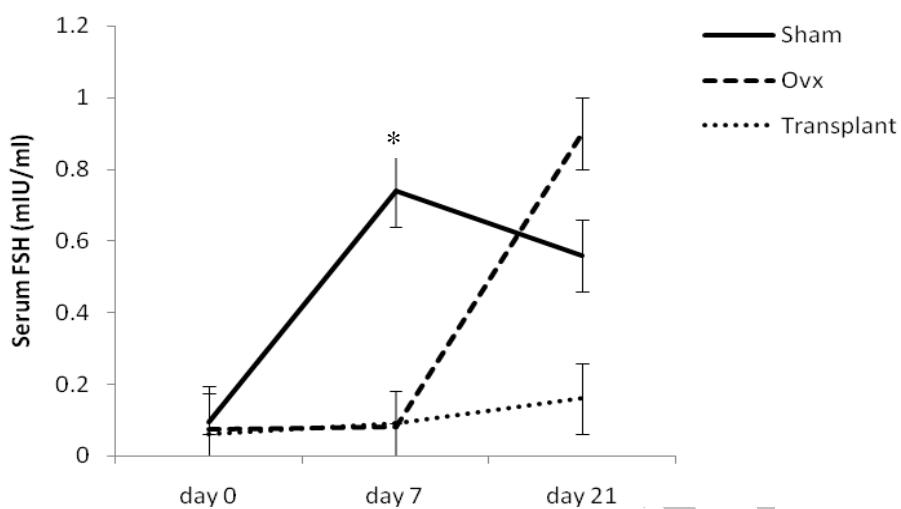

نمودار ۱. تغییرات سطح سرمی استراديول در گروه‌های مختلف آزمایش در طول مطالعه

جدول ۱. میانگین تغییرات سطح سرمی FSH و LH در گروه‌های مختلف آزمایش از روز صفر تا روز ۲۱ پس از جراحی

متغیر	(mIU/ml) FSH	(IU/L) LH
شام	0.42 ± 0.07	0.21 ± 0.32
تخمدان برداری	$0.84 \pm 0.34^*$	$1.13 \pm 0.53^*$
	$1.13 \pm 1.20^*$	

*: تفاوت معنی‌دار با سایر گروه‌ها

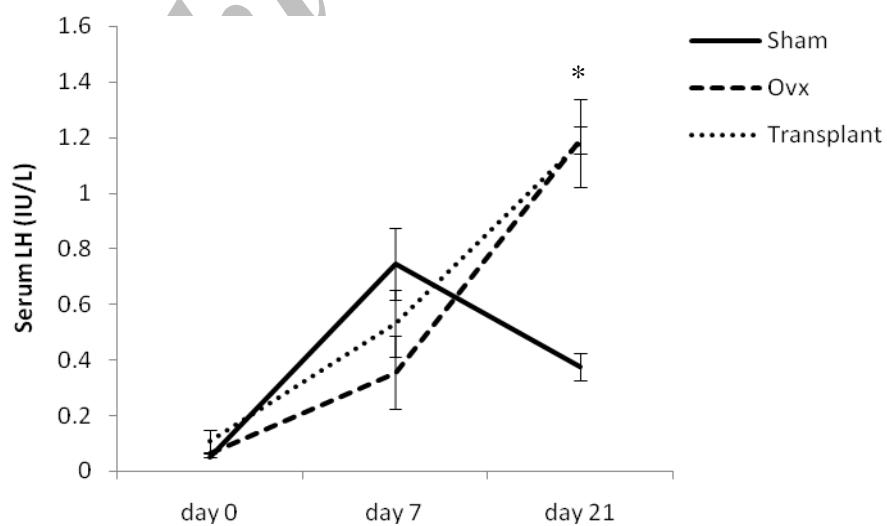
نمودار ۲. تغییرات سطح سرمی FSH در گروه‌های مختلف آزمایش در طول مطالعه

*: تفاوت معنی‌دار با سایر گروه‌ها

شده و اتوترانسپلانت ۷ و ۲۱ روز پس از جراحی افزایش نشان می‌دهد. جدول ۱ میانگین تغییرات سطح سرمی LH در سه گروه مورد مطالعه در زمان‌های مختلف را نشان می‌دهد.

سطح سرمی LH

تغییرات سطح سرمی LH در گروه‌های مورد مطالعه در زمان‌های مختلف در نمودار شماره‌ی ۳ نشان داده شده است. سطح سرمی LH در گروه تخمدان برداری

نمودار ۳. تغییرات سطح سرمی LH در طول مطالعه در گروه‌های مختلف آزمایش

*: تفاوت معنی‌دار با گروه Sham

بحث

سطح استرادیول از حدود روز ۷ شروع به افزایش نمود و تا روز ۲۱ ادامه داشت و همزمان سطح سرمی FSH افزایش بسیار مختصری در مقایسه با گروه تخدمان برداری یافت. این نتایج نشان داد عملکرد هورمونی در تخدمان پیوند زده شده از سر گرفته شده است؛ اگر چه روند افزایش سطح سرمی LH در گروه اتوترانسپلاتت و تخدمان برداری یکسان بود، اما افزایش سطح FSH در گروه اتوترانسپلاتت به مراتب کمتر از افزایش سطح آن در گروه تخدمان برداری بود.

نتایج دو مطالعه‌ی قبلی نشان دادند که اتوترانسپلاتت تخدمان به بافت زیر جلدی بدون پایه‌ی عروقی سبب حفظ عملکرد هورمونی می‌شود (۱۱، ۵). در یکی از این مطالعات ابتدا اتوترانسپلاتت به صورت موقت باعث کاهش سطح استرادیول همراه با افزایش سطح FSH گردید، اما فعالیت مجدد تخدمان با افزایش سطح استرادیول و کاهش سطح FSH نسبت به گروه شاهد (بدون تخدمان) از روز ۳۰ بعد از پیوند مشاهده شد؛ اما سطح FSH در انتهای مطالعه به طور معنی‌داری در همه‌ی گروه‌ها از سطح آن در ابتدای مطالعه بیشتر بود و این گونه استدلال شد که افزایش سطح FSH نسبت به گروه شاهد حتی بعد از سرگیری فعالیت تخدمان به دلیل کمبود اینهیبین ناشی از کاهش ذخیره‌ی follicles است که فولیکول‌های Ovulatory از بین آن‌ها انتخاب می‌شوند و این کاهش ذخیره‌ی فولیکولی ناشی از ایسکمی بافتی در حین پیوند می‌باشد (۵). مطالعه‌ی دیگری که در سال ۱۹۹۹ در بر روی گوسفندان انجام شد نشان داد که سطح FSH و LH در گروه اتوترانسپلاتت همانند گروه بدون تخدمان می‌باشد که می‌تواند ناشی

هدف اصلی از این پژوهش، تعیین حفظ عملکرد هورمونی تخدمان پس از اتوترانسپلاتت بدون پایه‌ی عروقی آن به ناحیه‌ی گردن با اندازه گیری سطح سرمی استرادیول، FSH و LH بود.

ما در این مطالعه از پیوند بدون پایه‌ی عروقی تخدمان به ناحیه‌ی گردن استفاده نمودیم. در مطالعات قبلی، کارآمدی پیوند بدون پایه‌ی عروقی تخدمان‌ها در ناحیه‌ی پریتوئن و زیر جلدی نشان داده شده است (۱۱-۴-۵). در جریان پیوند بدون پایه‌ی عروقی، قسمتی از ذخیره‌ی فولیکول‌ها از بین می‌رود و ایسکمی یک فاکتور مهم در از دست رفتن فولیکول‌ها و یک فاکتور محدود کننده‌ی مهم در میزان بقای فولیکول‌های اولیه در بافت پیوندی است. در جراحی‌های بدون پایه‌ی عروقی، رگ‌زایی یا توسط فاکتورهای آنتریوژن اگزوژن صورت می‌گیرد و یا همانند فرایند ترمیم زخم ناشی از فاکتورهای اندوژن می‌باشد (۴).

نتایج مطالعه‌ی ما نشان داد که پس از تخدمان برداری، سطح سرمی استرادیول در پایان ۲۱ روز پس از جراحی کاهش و سطح سرمی LH و FSH افزایش داشت. این تغییرات نشان دهنده کارآمدی جراحی تخدمان برداری در این حیوانات بود.

در گروه شم با توجه به این که بررسی اسمری واژینال انجام نشده بود، نمی‌توان در خصوص تغییرات سطح سرمی استرادیول، FSH یا LH به خوبی قضاوت نمود؛ چرا که ممکن است این حیوانات هر کدام در یک زمان از سیکل ماهیانه قرار داشته باشند و این از محدودیت‌های مطالعه‌ی ما بود. اما در گروه اتوترانسپلاتت، نتایج مطالعه‌ی ما نشان داد

به طور خلاصه، اگر چه به نظر می‌رسد اتوترانسپلانت تخدمان بدون پایه‌ی عروقی می‌تواند به عنوان یکی از روش‌های حفظ باروری در موارد نارسایی زودرس تخدمان در نظر گرفته شود، اما مطالعات اینمنوهیستولوژیک تخدمان پیوندی و تحقیقات بیشتر جهت تعیین دقیق نقش اینهیبین و سایر هورمون‌های جنسی و نیز مطالعات طولانی‌تر از نظر بررسی دقیق‌تر زمان عملکرد هورمونی تخدمان و میزان بقای بافت تخدمان پیوندی پیشنهاد می‌گردد.

از ترشح مقدار کم استرادیول و اینهیبین توسط تخدمان پیوندی باشد. در این مطالعه حدود ۴ ماه بعد از انجام پیوند، کاهش چشمگیر FSH و LH در تخدمان‌ها مشاهده گردید که احتمال می‌رود به دلیل تکامل Small and large follicles در مطالعه‌ی حاضر نیز شاید با طولانی کردن زمان مورد بررسی، تغییرات LH به صورت کاهش سطح سرمی نشان داده می‌شد که این مسئله نیاز به طولانی‌تر کردن مدت مطالعه دارد.

References

- Jemal A, Murray T, Samuels A, Ghafoor A, Ward E, Thun MJ. Cancer statistics, 2003. CA Cancer J Clin 2003; 53(1): 5-26.
- Chatterjee R, Goldstone AH. Gonadal damage and effects on fertility in adult patients with haematological malignancy undergoing stem cell transplantation. Bone Marrow Transplant 1996; 17(1): 5-11.
- Wallace WH, Anderson RA, Irvine DS. Fertility preservation for young patients with cancer: who is at risk and what can be offered? Lancet Oncol 2005; 6(4): 209-18.
- Barros FS, de Oliveira RM, Alves FM, Sampaio M, Geber S. Successful ovarian autotransplant with no vascular reanastomosis in rats. Transplantation 2008; 86(11): 1628-30.
- Callejo J, Jáuregui MT, Valls C, Fernandez ME, Cabré S, Lailla JM. Heterotopic ovarian transplantation without vascular pedicle in syngeneic Lewis rats: six-month control of estradiol and follicle-stimulating hormone concentrations after intraperitoneal and subcutaneous implants. Fertil Steril 1999; 72(3): 513-7.
- Lara HE, Dees WL, Hiney JK, Dissen GA, Rivier C, Ojeda SR. Functional recovery of the developing rat ovary after transplantation: contribution of the extrinsic innervation. Endocrinology 1991; 129(4): 1849-60.
- Donnez J, Dolmans MM, Demlyle D, Jadoul P, Pirard C, Squifflet J, et al. Livebirth after orthotopic transplantation of cryopreserved ovarian tissue. Lancet 2004; 364(9443): 1405-10.
- Meirow D, Levron J, Eldar-Geva T, Hardan I, Fridman E, Zalel Y, et al. Pregnancy after transplantation of cryopreserved ovarian tissue in a patient with ovarian failure after chemotherapy. N Engl J Med 2005; 353(3): 318-21.
- Oktay K, Economos K, Kan M, Rucinski J, Veeck L, Rosenwaks Z. Endocrine function and oocyte retrieval after autologous transplantation of ovarian cortical strips to the forearm. JAMA 2001; 286(12): 1490-3.
- Oktay K, Buyuk E, Veeck L, Zaninovic N, Xu K, Takeuchi T, et al. Embryo development after heterotopic transplantation of cryopreserved ovarian tissue. Lancet 2004; 363(9412): 837-40.
- von Eye Corleta H, Corleta O, Capp E, Edelweiss MI. Subcutaneous autologous ovarian transplantation in Wistar rats maintains hormone secretion. Fertil Steril 1998; 70(1): 16-9.
- Baird DT, Webb R, Campbell BK, Harkness LM, Gosden RG. Long-term ovarian function in sheep after ovariectomy and transplantation of autografts stored at -196 C. Endocrinology 1999; 140(1): 462-71.

Ovarian Autotransplantation without Vascular Pedicle on the Region of the Neck in Female Rats

Seyedeh Zahra Alameh MD¹, Sepideh Khodaei MD², Majid Khazaei MD, PhD³

Abstract

Background: Absence of method for preserving ovarian function, especially in patients with cancer, is still unsolved in reproductive medicine. The aim of this study was to evaluate the effect of ovarian autotransplantation without vascular pedicle on the region of the neck in female rats.

Methods: 31 female rats were divided into three groups: sham ($n = 10$), ovariectomized (OVx) ($n = 10$) and transplant (T) ($n = 11$). In T group, ovaries were removed and transplanted into the neck close to jugular vein. Blood samples were taken on day 0, 7 and 21 after surgery.

Finding: Serum estradiol levels in OVx and T groups were decreased in day 7. The estradiol levels increased on day 21 in T group while in OVx group was decreased further. Serum FSH level in OVx group not in T group was significantly increased after day 7. Serum LH level on 7 and 21 days after surgery was increased in OVx and T groups.

Conclusion: It seems that ovarian autotransplant to the region of the neck without vascular pedicle maintains hormone secretion; however, it needs more study to validate this method.

Keywords: Autotransplant, Fertility, Ovary.

¹ Associate Professor, Department of Obstetrics and Gynecology, School of Medicine, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran.

² Resident, Department of Obstetrics and Gynecology, School of Medicine, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran.

³ Associate Professor, Department of Physiology, School of Medicine, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran.

Corresponding Author: Majid Khazaei MD, PhD Email: Khazaei@med.mui.ac.ir